

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudkyň JUDr. Brigity Chrastilové a JUDr. Milady Tomkové v právní věci **stěžovatelky: V. Z.**, zastoupena JUDr. Vlastimilem Motlíkem, advokátem, se sídlem Příčná 350, 468 22 Železný Brod, a **dalšího účastníka: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, v řízení o kasační stížnosti stěžovatelky proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 2. 2004, č. j. 59 Az 56/2003 - 19,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Ministerstvu vnitra **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Ustanovenému zástupci stěžovatelky, advokátu JUDr. Vlastimilu Motlíkovi, **se přiznává** odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti v částce 2150 Kč, která bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 60 dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

Rozhodnutím Ministerstva vnitra (dále též „žalovaný“) ze dne 3. 11. 2003, č. j. OAM - 5631/VL - 07 - 19 - 2003, byla zamítnuta žádost žalobkyně o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu). Správní orgán uvedl, že v průběhu správního řízení bylo prokázáno, že důvodem žádosti o udělení azylu jsou obavy z pronásledování neznámými osobami, které na ní vymáhají dluh, jež není schopna věřiteli uhradit, a snaha legalizovat pobyt na území České republiky.

Proti rozhodnutí Ministerstva vnitra podala žalobkyně v zákonné lhůtě žalobu, kterou napadla rozhodnutí v celém rozsahu výroku. Žalobkyně namítla, že žalovaný nezjistil přesně a úplně skutkový stav věci a důkazy, které si správní orgán opatřil, byly neúplné, čímž podle jejího názoru došlo k porušení ust. § 3 odst. 3 a 4, § 32 odst. 1, § 46 a § 47 odst. 3 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení, a dále ust. § 12 zákona o azylu. Uvedla, že se domnívá, že splňuje zákonné podmínky pro udělení azylu podle § 12 zákona o azylu, resp. podmínky pro vztažení překážky vycestování podle § 91 citovaného zákona. Pokud jde o skutkové důvody, odkázala na obsah spisu žalovaného, zejména na žádost o udělení azylu a protokol o pohovoru.

O žalobě rozhodl Krajský soud v Ostravě rozsudkem č. j. 59 Az 56/2003 - 19 ze dne 25. 2. 2004 tak, že žalobu jako nedůvodnou zamítl. V odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že žalobkyní uplatněné důvody nelze podřadit pod žádný zákonný důvod, pro který lze azyl udělit a její žádost o udělení azylu je zjevně nedůvodná podle ust. § 16 odst. 1 písm. g) zákona o azylu.

Proti tomuto rozsudku Krajského soudu v Ostravě podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) dne 15. 4. 2004 kasační stížnost.

Nejvyšší správní soud nejprve přezkoumal formální náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost je podána včas. Rozsudek byl stěžovatelce doručen dne 8. 4. 2004, kasační stížnost byla podána osobně u Krajského soudu v Ostravě dne 15. 4. 2004. Jde o rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná. Stěžovatelka je zastoupena advokátem.

Z obsahu podání vyplývá, že jako důvody kasační stížnosti stěžovatelka uplatňuje důvody uvedené v ustanovení § 103 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Stěžovatelka v kasační stížnosti z 15. 4. 2004, stejně jako v žalobě, poukazuje na porušení jednotlivých citovaných ustanovení zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení, a to bez příslušné konkretizace. Dále stěžovatelka poukazuje na článek 3 a 5 Úmluvy o ochraně lidských práv a svobod, na rozsudky Evropského soudu pro lidská práva ve věci C. V. a ve věci V., a na článek 53 Příručky k postupům a kritériím pro určování právního postavení uprchlíků, aniž by specifikovala, jak se citované články vztahují na její případ, pouze uvádí, že v zemi původu je ohrožena na životě. V doplnění kasační stížnosti k výzvě Krajského soudu v Ostravě ze dne 6. 5. 2004, č. j. 59 Az 56/2003 - 35, pak ustanovený zástupce k žádosti stěžovatelky pro řízení o kasační stížnosti před Nejvyšším správním soudem namítá vady řízení, které však v podání ze dne 11. 6. 2004 nekonkretizuje.

Ze shora uvedených důvodů stěžovatelka navrhuje napadené rozhodnutí zrušit a zároveň požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Žalovaný se ve svém vyjádření ztotožňuje se závěry Krajského soudu v Ostravě, kasační stížnost považuje za nedůvodnou, stejně tak i návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud napadené soudní rozhodnutí přezkoumal v souladu s § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které stěžovatelka uplatnila ve své kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud přitom neshledal vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Kasační stížnost není důvodná.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že stěžovatelka uplatnila stížnostní důvody podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Podle tohoto ustanovení lze kasační stížnost podat z důvodu tvrzené vady řízení spočívající v tom, že skutková podstata, z níž správní orgán v napadeném rozhodnutí vycházel, nemá oporu ve spisech nebo je s nimi v rozporu, nebo že při jejím zjišťování byl porušen zákon v ustanoveních o řízení před správním orgánem takovým způsobem, že to mohlo ovlivnit zákonnost, a pro tuto důvodně vytýkanou vadu soud, který ve věci rozhodoval, napadené rozhodnutí správního orgánu měl zrušit; za takovou vadu řízení se považuje i nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu pro nesrozumitelnost. Skutková podstata je se spisy v rozporu, pokud skutkový materiál, jinak dostačující k učinění správného skutkového závěru, ve spise obsažený, vede k jiným skutkovým závěrům, než jaký učinil rozhodující orgán. Skutková podstata nemá oporu ve spisech, chybí-li ve spisech skutkový materiál pro skutkový závěr učiněný rozhodujícím orgánem, přičemž tento materiál je nedostačující k učinění správného skutkového závěru.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že žalovaný správní orgán i Krajský soud v Ostravě postupovaly správně, když důvody uplatňované stěžovatelem neshledaly jako důvody k udělení azylu a podle toho rozhodly.

Ostatně stěžovatelkou uváděné obavy z neznámých osob vymáhajících na ní dluh, jež není schopna uhradit věřiteli, a jež ji v zemi původu pronásledují, a z toho pramenící strach o vlastní život, není důvodem, který je podřaditelný pod ustanovení zákona o azylu, neboť uváděné problémy nebyly zapříčiněny důvody pro azylové řízení významnými, tedy její rasou, národností, náboženstvím, příslušností k určité sociální skupině, či zastávanými politickými názory, a tedy nejsou důvodem pro udělení azylu.

Podle ust. § 16 odst. 1 písm. g) zákona o azylu se žádost o udělení azylu zamítne jako zjevně nedůvodná, jestliže žadatel neuvádí skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že Krajský soud nepochybil, jestliže považoval rozhodnutí žalovaného za zákonné a neshledal na něm vady řízení ve smyslu § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

Ze shora uvedených důvodů tedy Nejvyšší správní soud kasační stížnost jako nedůvodnou podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl. Za této procesní situace se již samostatně nezabýval návrhem stěžovatelky na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Stěžovatelka, která neměla v tomto řízení úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s.). Žalovaný žádné náklady neuplatňoval a Nejvyšší správní soud ani žádné mu vzniklé náklady ze spisu nezjistil, a proto bylo rozhodnuto tak, že Ministerstvu vnitra se nepřiznává náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Stěžovatelce byl usnesením Krajského soudu v Ostravě č. j. 59 Az 56/2003 - 35 ze dne 6. 5. 2004 pro řízení o kasační stížnosti ustanoven zástupcem advokát; v takovém případě platí hotové výdaje za zastupování a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7 s. ř. s.). Podle § 35 odst. 7 s. ř. s. Nejvyšší správní soud přiznal advokátu JUDr. Vlastimilu Motlíkovi odměnu ve výši 2150 Kč (dva úkony právní služby po 1000 Kč podle § 11 odst. 1 písm. b/

a d/ vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů, a dva režijní paušály po 75 Kč podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. května 2005

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda senátu